

siden 1942—43 ydet Kommunerne et aarligt *Forskud* paa deres Indtægt af Motorafgifterne, svarende til hvad Motorafgifterne indbragte dem mindre end 40 Mill. Kr. om Aaret. Disse Forskud skal, naar Motorafgifterne igen indbringer de fornødne Beløb, *tillægebetaltes af Kommunerne* med de Beløb, hvormed Kommunerne direkte Andel i Motorafgifterne maatte overstige 40 Mill. Kr., jfr. Rigsdagstidende Tillæg B. 1941—42, Sp. 903. De Forskudsbeløb, som Kommunerne har modtaget paa denne Maade, androg pr. 31. Marts 1945 med tilskrevne Renter ca. 96 Mill. Kr.

Ved Lovforslagets Fremsættelse udtalte *Finansministeren*, at det i og for sig var med Beklagelse, han foreslog Benzinafgiften sat op, men en saadan Forhøjelse maatte siges at være nødvendig. »Kommunerne vil jo nemlig komme ud for meget betydelige Udgifter til Vejarbejder i de nærmest kommende Aar. Ikke blot har det været nødvendigt at udskyde Vejarbejder under Krigen paa Grund af Materialeangel, saaledes at Vejene nu i nogen Grad er forsømte, men dertil kommer, at Omkostningsniveauet er væsentlig højere nu end før Krigen og formentlig vil vedblive at være det, saaledes at ogsaa det normale Vejbudget vil blive væsentlig højere end før Krigen.« Trods Afgiftsforhøjelsen vilde *Benzinprisen* ikke blive sat op. Det var tværtimod muligt, at der senere kunde blive Mulighed for en yderligere Sænkning af Prisen, som for nylig var blevet nedsat fra 1 Kr. til 70 Øre pr. l.

Under Sagens Behandling i Folketinget mødte Lovforslaget Tilslutning fra Socialdemokratiet, Venstre, Det konservative Folkeparti og Det radikale Venstre. *H. C. Hansen* (S.) ønskede dog overvejet, om man ikke kunde beskatte Benzin til Luksuskørsel højere end Benzin til Nyttekørsel, og *Chr. R. Christensen* (K. F.) berørte Spørgsmaalet om Tilbagebetaling af Afgiften for Benzin, der anvendes til Motorbaade, uanset om disse tjener Erhvervsformaal. Fra kommunistisk Side erklærede *Aksel Larsen* (D. K.) sig villig til at gaa med til Lovforslaget for en ganske kortvarig Periode, men ikke naar Loven skulde have en saa lang Gyldighedsperiode som foreslaaet. Han mente, det maatte være muligt at beskatte Benzin til forskellige Formaal forskelligt, og han ønskede, at dette Spørgsmaal tillige med forskellige andre blev nærmere undersøgt, før man tog Stilling til Benzinafgiftens Højde i Finansaaaret 1946—47. Ogsaa *Stærnøse* (D. S.) mente, det vilde være rigtigst kun at vedtage Lovforslaget for en kortvarig Periode, idet flere Forhold trængte til at belyses nærmere. Han beklagede, at Lovforslaget ikke ligesom Loven af 1939, der nu skulde bortfalde, indeholdt Bestemmelser om Afgiftsfritagelse for Benzin til stationære Motorer m. v. Vedrørende dette Spørgsmaal oplyste *Finansministeren*, at den hidtidige